

No us feu il·lusions

La característica més sobresortint de la gent de dreta i llurs inconscients acòlits és la manca de visió en ordre al futur imminent de Catalunya i àdhuc d'Espanya. No tenen fe en llurs programes antiquats, catalèptics i fora de temps; ni en llur ideologia somnífera i sense la ductilitat convenient que la faci un instrument hàbil i eficaç per tal de resoldre els problemes vius i categòrics de cara a la realitat del país i d'una democràcia autèntica i sense maquillatges estrofararis. Per això, perquè no hi tenen fe, perquè es saben perduts i sense clientela, apellen al banal procediment de la difamació i de la crítica baixa de sostre i malvada, sense escrúpols de cap mena, ni sisquera aquells que una elementalíssima educació política aconsella d'observar, enfront dels que professen idees completament oposades a les seves. Homes sense fe amb ells mateixos, provenen de veure si així logren que el poble no en tingui amb ningú i decepcionat de tot es llençi a la violència, a la desesperació, a la ruïna. La República, per aquest sector de plorans i derrotistes, no ha fet res. L'acció fiscalitzadora i reflexiva del Parlament, no és res; la Constitució votada, en la qual s'hi recullen els batecs d'una nova ciutadania, no és res; la reforma de l'exèrcit, l'impuls cultural que reduirà el monstruós percentatge d'analfabets, la moderna estructura política que permetrà conviure a tots els pobles ibèrics sense vexacions ni vilipendi, això, tampoc és res; l'exemplaritat dels nostres homes públics, la puresa i taecte de llur actuació governamental, l'eficència que s'ha procurat donar a tots els òrgans de l'Estat, la magnífica energia de tot el Govern en voler nivellar els pressupostos, etc., no cal dir-ho, no és res, absolutament res. Quina gent!

El nou règim no permet fer negocis bruts, ni monopolis, ni dilapidacions del pressupost de la nació, i, naturalment, els polítics i els partits que vivien, precisament, de tot això, es planyen, gemeguen, criden com energúmens, perquè, per ells, tot aquell desgavell administratiu sota la ridícula aparença de quelcom ben organitzat, era un verta-

der paradís. Així com el verm necessita el pestilent fanguissar per a viure, ells necessitaven l'ambient tèrbol i corrupte que el desgovernament d'abans els hi oferia sense cap enutjosa limitació. El raig d'optimisme que de part a part de la Península s'albira, els enlluerna i no els deix veure clar la transformació que ara s'opera. Creuen desordre, el que només és el sotrac indispensable per a que cada cosa ocupi el centre de gravetat que li pertoca.

Homes d'ànima escarransida, homes sense fe en el pervindre de la nostra pàtria, venerables mòmies d'un passat vergonyós i deplorable, no us feu il·lusions, allò que tan enyoreu, allò que de tan coreat caigué per consumpció, no tornarà mai més. Els vostres programes fan sentor de cementiri, les vostres paraules tenen el tèntric ressò d'uns funerals i és que la vella política —la vostra—és una cosa morta, putrefacta. Si no fossin curts de vista, prou s'haurien donat compte de com el poble l'enterrava, amb un gest de repugnància i de magnífica superació, el dia 12 d'abril de l'any passat.

SNOB

Esquerra Republicana de Catalunya

Resultat de les eleccions efectuades diumenge per a l'elecció dels membres del Comitè Executiu Central que corresponen a les Federacions.

Tal com s'havia anunciat, diumenge passat van verificar-se les eleccions per a l'elecció dels elements del Comitè Executiu Central que corresponen a les Federacions.

Per la Federació de Barcelona-Ciutat han estat elegits els senyors Joaquim Bilbeny, Ramon Comes i Faustí Llaveries.

Per la Federació de Lleida, Enric Cantani, Jaume Magre i Ricard Palacín.

Per la Federació de Tarragona, Josep Andreu, Manuel Galés i Pere Cavaller.

Falta la Federació de Girona.

Opinions

La noblesa en política

Acceptant l'evolució que pot efectuar-se en l'esperit i el sentir dels homes, trobarem que és un fet de sana lògica el que existeixin polítics que facin una trajectòria més o menys pronunciada vers un altre camp d'acció on els sembla que les aspiracions i els ideals que es persegueixen són més justos i més equitatius. Quan es donen aquests casos, els homes que han fet el canvi d'actuació política tenen el deure de donar proves com més contundents millor de què el nou postulat el senten pregonament i amb vehemència, palesant d'aquesta manera que no ho han fet per conveniències personals o acomodaticies, o, en alguns casos, per portar a cap fins inconcessables.

Segui quina hagi estat l'actuació anterior d'aquests elements, les masses l'obliden si veuen que la transformació ha estat lleial. Llavors aquests polítics són respectats i àdhuc hi ha qui els admira, perquè veu que han sabut desprendre's de prejudicis seculars que els tenien agavellats.

Sempre s'ha vist que les transformacions de què parlem tenen lloc amb més increment quan un

El projecte d'incompatibilitats

El projecte d'incompatibilitats anunciat pel Govern està ja articulat.

Declara incompatible el càrrec de diputat a Corts amb qualsevol càrrec de l'administració de l'Estat, sigui o no de nomenament directe del Govern. Sembla que sols serà compatible amb els càrrecs de ministre i subsecretari; i quant als altres, es deixa un plaç breuíssim per a que el diputat opti entre ells i l'acta.

Segons sembla, la incompatibilitat s'estèn als Consells d'administració i gerències d'Empreses, Societats i Monopolis que tenen relació amb l'Estat.

Quant als càrrecs de regidors i diputats provincials, també sembla que seran incompatibles amb els llocs administratius o de gerència.

Estat està en vies d'un capgirament imminent, i més quan aquest canvi és un fet. Està clar que hi han molts casos en què la transformació és obra de desenganys o de despits, i els homes que porten a cap el canvi, fruit d'una més o menys llarga meditació evolutiva, procuren demostrar que obren de bona fe jugant-se, en algun cas, la integritat dels seus físics.

Això, que és noblesa en política, és digne que tots ho admirem i ens convencem com és possible que els homes de bona voluntat no trobin obstacles per a posar-se francament del costat de les aspiracions de justícia que bateguen en els cors de tots els éssers liberals.

Dissortadament, però, hi han els casos de transformació per la força de les circumstàncies en els quals els homes es canvien de dominació política amb la mateixa facilitat que es muden un gec. Aquests casos, que són bastants, estem obligats tots a mostrar-los cruament i evitar-los en el què sigui possible, puix que és necessari exterminar el tipus d'home polític tan típic en el règim monàrquic, en el qual era molt corrent prometre coses per tal d'investir-se de representació als Municipis o al Parlament, per a després obrar totalment diferent, inferint un escarni als electors.

A sanejar l'ambient nou de la jove República hi estem obligats tots els que ens considerem amb el deure d'esforçar-nos per a que les lleis elementals de l'Estat siguin acatades, ja que no n'hi ha prou amb que siguin dictades, sinó que la pauta que elles marquen s'ha de seguir amb respecte.

Els que es diuen liberals i demòcrates, o almenys els que aconseguiren l'enlairament invocant aquells mots i els seus preceptes, tenen el deure d'ésser nobles en política, siguin quins siguin els sentiments que guardin en el fons de les seves consciències.

Entenem que els compromisos amb el poble s'han d'acomplir, ja que si el poble els manà que el representés, no poden de cap manera faltar a aquell compromís.

El no fer-ho, té un nom: traïció.

M. BADIA COLOMER